

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. I. Amico fideli diligenter expendenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

laudum tuarum præconem talem
nactus es!

S. VI.

*Amico fideli diligenter expen-
denda.*

INtelligat in primis Amicus fide-
lis, quanti momenti opus aggre-
diatur, nempe operum divinorum,
ut ait Dionysius, divinisimum; in
quo de æterna Amici salute agitur,
quo in opere si quis error admitti-
tur, nullâ vel industriâ vel labore
reparatur. Quare Lamachus Centu-
rio apud Lacedæmonios non igno-
bilis, sapienter admonebat non per-
inde errari in bello atque aliis in re-
bus, quòd error ille sit irrepara-
bilis, alii non item. Idem dixerim
de errore in hoc bello spirituali: *si
a enim ceciderit lignum ad Austrum, aut
ad Aquilonem, ibi erit.*

Cùm ergo ad agrum vocaris, velim a-
A 3 pud

a Eccles. II.

apud te putes Providentiam Divinā
uti velle ministerio tuo, ut animulā
unam sibi longo carissimā ad op-
tatae salutis portum adducas : ō ter
beatum, si Deo tuo, in opere tam ex-
imio fueris cooperatus! Si justus est
qui te vocat, alloquio tuo spirituali
animatus, fidei, spei vel caritatis a-
ctus forsitan aliquos excitabit, qui-
bus cœlum ditior ingredietur, eam-
que, beatitudinis suæ partem, indu-
striæ tuæ, æternum acceptam feret.
Quòd si peccatorum sarcinam apud
alium prius deposuerit quàm tu ad
illum adieris, captata occasione, ali-
quas contriti cordis lacrymas eli-
cies, illudque saltem consequeris, ut
ignes purgatorios celerius evadat,
Deoque suo, operā tuā adiutus, ali-
quanto citius perfruatur.

Quid quod non rarò ad eum evo-
caberis, cujus salus in dubio est? imò
qui animæ jacturam facturus est, nisi
protinus suppetias adferas? Deus bo-
ne! quo tandē animo in tē futurū ex-
istimas, si, quod avertat Deus, ille ad
quem

quē adire neglexisti, ignibus addiceretur æternis? à quibus tamen cū verbis duobus asserere potueras: quas non flammæ, quas non furoris faces in caput tuū ejaculaturus est? melius ominor: quàm lætas, quàm jucundas depromet voces animi memoris indices, quisquis operâ tuâ & industriâ viderit sese è periculosis mundi hujus fluctibus eductum, in tutissimo salutis portu conquiescere? crede mihi, pro referenda gratia Deum precibus sollicitare non desinet, usque dum in cœlo gaudii tantī socium habuerit, cujus obtinendi tã bonum in terris nactus est adiutorē.

Quod si beati (ut loquar cū Scriptura) fraudari nequeunt à desiderio suo, intelligis opinor, Amice fidelis, quàm utiliter operam locas, atque adeò cū moribundos adjuvas, te non magis illorum saluti, quàm gloriæ tuæ velificari. Nam si Apostolo, Philippensibus, quos ad pietatē erudiebat, dicere licuit: *a Gaudium & corona omnes vos estis*: quomodo non

a Phil. 4.

A 6

erunt

AMICI FIDELIS

erunt gaudium & corona tua, quos
ad gaudium coronasque cælestes
quasi manu duxeris? Age ergo, ani-
mos magnos indue,

— *Neque enim ludrica petuntur Præ-
mia.*

Venabitur tecum in eodem saltu
tartareus Cacodæmon, sciens a quod
modicum tempus habet. Rabiem ejus
acuet merus, ne anima illa locum e-
jus in cælis occupet: proinde casses
pedicasque expediet, fraudes dolos-
que suos omnes advocabit: Tu ne
cede dolis, aderit fortior ab alto
Deus, in cujus ope, tota spes rei be-
nè gerendæ constituenda est. Eò ita-
que suas, suorumque preces diriget
Amicus fidelis, ut ægris quos adju-
vandos susceperit. Numen Divinum
propitiet, quod ut facilius assequa-
tur, sibi minimum, Deo, ut dixi,
plurimum confidat, & curationes
omnes suas ab hac precatiuncula au-
spicetur.

*Bone Iesu qui me inter te, & hunc famu-
lum tuum N. medium esse voluisti, licet
a Apoc. 12. in me*

*in me boni operis testimonium non agnos-
cas, officium tamen credita dispensationis
non recuses: ne per me illius salutis pe-
reat pretium, pro quo victima factus
salutaris copiosum sanguinem effudisti.*

§. II.

*Quenam potissimum in Amico fideli de-
siderantur?*

TRia debet ægro Amicus fidelis:
obsequium, compassionem, si-
ve doloris, ex dolore ejus, signifi-
cationem; nec non consolationem.
Hisce considerationibus ad id operis
excitet sese. 1. An non ego fortuna-
rus, cui nobilis hæc provincia obti-
git, in qua, vitæ suæ partem non exi-
guam posuit Christus Servator
meus? 2. O quàm jucundum erit in
decretorio illo extremi judicii die,
audire verba ista mellea! a *Ve-
nite benedicti Patris mei; possidere reg-
num, &c.* *Æger fui & visitastis*
A § me,

a *Mat. 25.*